

శ్రీ వినాయక వ్రతం

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం ।
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయే సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

అచమనము

ఓం కేశవాయ స్వాహా, ఓం నారాయణాయ స్వాహా, ఓం మాధవాయ స్వాహా
గోవిందాయనమః। విష్ణవేనమః । మధుసూదనాయనమః। త్రివిక్రమాయ నమః।
వామనాయనమః । శ్రీధరాయనమః । హృషీకేశాయ నమః । పద్మ నాభాయనమః ।
దామోదరాయనమః । సంకర్షణాయనమః । వాసుదేవాయ నమః । ప్రద్యుమ్నాయనమః।
అనిరుద్ధాయనమః। పురుషోత్తమాయనమః। అధోక్షజాయనమః । నారసింహాయనమః
అచ్యుతాయనమః। జనార్దనాయనమః। ఉపేంద్రాయనమః । హరయేనమః । శ్రీకృష్ణాయ
నమః

ఉత్తిష్టంతుభూతపిశాచాః । ఏతే భూమిభారకాః । ఏతేషామవిరోధేన బ్రహ్మకర్మ
సమారభే ॥ ఓం భూః, ఓం భువః ఓగ్ం సువః ఓం మహాః ఓం జనః ఓం తపః
ఓగ్ం సత్యం ఓం తత్సవితుర్వరేణ్యం భరోదేవస్య ధీమహి ధియో యోనః ప్రచోద
యాత్ ఓం ఆపాజ్యోతి రసోఽమృతం బ్రహ్మ భూర్భువస్సువరోమ్ జ్యోతి రూపమై
కదలికలు బ్రహ్మమునందు నిలుపుగాక ।

సంకల్పము : మను ఉపాత్త సమస్త దురితక్షయ ద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం
శుభాభ్యః శుభే శోభన ముహూర్తే శ్రీ మహావిష్ణోరాజ్జయా ప్రవర్తమానస్య అద్యబ్రహ్మణః
ద్వితీయపరార్థే శ్వేతవరాహకల్పే వైవస్వత మన్వంతరే కలియుగే ప్రథమపాదే
జంబూద్వీపే భరత వర్షే భరతఖండే మేరోర్దక్షిణ దిగ్గాగ్నే, శ్రీశైలస్య...ప్రదేశే...
మధ్యప్రదేశే శోభనగృహే సమస్త బ్రాహ్మణ హరిహర గురుచరణ సన్నిధౌ అస్మిన్
వర్తమాన వ్యావహారిక చంద్ర మానేన.. నామ సంవత్సరే.. దక్షిణ యనే వర్షణ్ముతా
భాద్రపద మాసే శుక్లపక్ష చతుర్థ్యాం తిథౌ...వాసరే శుభనక్షత్రే శుభయోగే శుభకరణే
ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్యాయాం శుభతిథౌ శ్రీమాన్...గోత్రోద్భవస్య.... నామధేయస్య
ధర్మపత్నీ సమేతస్య శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం ఆయుష్యాభి వృద్ధ్యర్థం లోక కళ్యాణార్థం
శ్రీ సిద్ధి వినాయక పూజాం కరిష్యే తదంగ కలశారా ధనం కరిష్యే.

కలశాభిషేక : కలశస్యముఖే విష్ణుః కణ్ఠేరుద్రస్సమాశ్రితః మూలే తత్ర స్థితో బ్రహ్మీ
మధ్యేమాతృగణాస్మృతాః కుక్షౌతు సాగరాస్సర్వే సప్తద్వీపా వసుంధరా ॥
ఋగ్వేదోఽధ యజుర్వేద స్సామవేదో హ్యథర్వణః అంగైశ్చ సహితాస్సర్వే కలశామ్ము
సమాశ్రితాః ఆ కలశేషు ధావతి పవిత్రే పరిషిచ్యతే । ఉక్తైర్వజ్ఞేషు వర్ధతే ॥ ఆపో దా
ఇదగ్ం సర్వం విశ్వా భూతా న్యాసః ప్రాణా వా ఆపః పశవ అపోఽన్న మాపోఽ
మృత మాపః సమ్రాదాపో యాజగ్విష్యాపః సత్యమాపః సర్వదేవతా ఆప భూర్భువస్సువ
రాప ఓం ॥ గంగే చ యమునే కృష్ణే గోదావరి సరస్వతి, నర్మదే సింధు కావేరి
జలేఽస్మిన్ సన్నిధిం కురు. ఆయాంతు మమ దురితక్షయకారకాః కలశోదకేన
పూజాద్రవ్యాణి సంప్రోక్ష్యః దేవం అత్మానం సంప్రోక్ష్య ఓం అనునీతే పురస్కాను

చక్షుః పునఃప్రాణమిహనో దేహిభోగం జ్యోక్ష్మశ్యేషు సూర్యముచ్చరంతం ।
అనుమతేమృదయానః స్వస్తి అమృతం వైప్రాణా అమృతమాపః ప్రాణానేప యథాస్థాన
ముపహ్వయతే । శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః స్థిరోభవ, వరదోభవ, సుముఖోభవ
। సుప్రసన్నో భవ స్థిరాసనం కురు

ధ్యానము : ఓం గణానాం త్వా గణపతిగ్ం హవామహే। కవిం కవీనా ముప
మశ్రవస్తమమ్ జ్యేష్ఠరాజం బ్రహ్మణాం బ్రహ్మణస్థిత ఆనశ్శృణ్వ స్నూతిభి స్సీదనా
దనమ్ ॥ ఓం శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః ధ్యాయామి.

ఆవాహనము : అత్రాగచ్ఛ జగద్వస్త్వ సురరాజార్చితేశ్వర అనాధనాధ సర్వజ్ఞ గౌరీగర్భ
సముద్భవ ॥ ఓం శ్రీం హ్రీం క్లిం గ్లౌం గం గణపతయే వరవరద సర్వజనాన్మే
వశమానయ స్వాహా తత్పురుషాయ విద్యహే వక్రతుండాయ ధీమహి తన్నోదంతీ ప్రచోదయాత్ ॥
ఓం భూర్భువస్సువరోం అస్మిన్ స్వస్తివద్మే సాంగం సాయుధం నపరివారం శ్రీ
మహాగణాధిపతిం ధ్యాయామి అవాహయామి

ఆసనము : మౌక్తికే పుష్పరాగైశ్చ నానారత్నైర్విరాజితం రత్నసింహాసనం చారు
ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్ ॥ శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః రత్నఖచితసింహాసనం సమర్పయామి

అర్ఘ్యము : గౌరీపుత్ర నమస్తేస్తు శంకర ప్రియనందన గృహాణార్ఘ్యం మయాదత్తం
గన్ధపుష్పాక్షతైర్ముతమ్ ॥ శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః హస్తయోః అర్ఘ్యం సమర్పయామి

పాద్యము : గజవక్త్ర నమస్తేస్తు సర్వాభీష్ట ప్రదాయక । భక్త్యాపాద్యం మయాదత్తం
గృహాణ ద్విరదానన ॥ శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః పాదయోః పాద్యం సమర్పయామి

ఆచమనీయము : అనాధనాధ సర్వజ్ఞ గీర్వాణ పరిపూజిత । గృహాణాచమనం దేవ
తుభ్యందత్తంమయాప్రభో॥ శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః ముఖేశుద్ధాచమనీయం సమర్పయామి

స్నానము : దదిక్షీర సమాయుక్తమ్ మధ్యాజ్యేన సమన్విత । మధుపర్కం గృహాణే
దం గజవక్త్ర నమోస్తుతే ॥ స్నానం పంచామృతైర్ధేవ గృహాణ గణనాయక । అనాధనాధ
సర్వజ్ఞ గీర్వాణ గణనాయక ॥ శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః పంచామృతస్నానం
సమర్పయామి గంగాది సర్వతీర్థేభ్యః అమృతైరమలైర్ముతైః । స్నానం కురుష్వ భగవన్
ఉమాపుత్ర నమోఽస్తుతే ॥ శ్రీమహాగణాధిపతయే నమః శుద్ధోదకస్నానం
సమర్పయామి స్నానానంతరం శుద్ధాచమనీయం సమర్పయామి

ఐత్తము : అభివస్త్రా సువసనా ఋషాభిదేనున్న దుఘాఃపూయమానాః । అభి చంద్రా
భర్తవేనో హిరణ్యాభ్యశ్వాన్ రథినో దేవసోమః ॥ రక్తవస్త్రద్వయంచారు దేవయోగ్యం
చ మంగళం । శుభప్రదం గృహాణత్సం లంబోదర హరాత్మజః ॥ శ్రీమహాగణాధిపతయే
నమః నూతనవస్త్రయ్యుగ్ం సమర్పయామి.

యజ్ఞోపవీతము : యజ్ఞోపవీతం పరమం పవిత్రం ప్రజాపతేర్యత్సహజం పురస్తాత్ ।
అయుష్యమగ్ర్యం ప్రతిముంచశుభ్రమ్ యజ్ఞోపవీతంబలమస్తుతేజ రాజితం
బ్రహ్మసూత్రంచ కాంచనంచోత్తరీయకం । గృహాణదేవ సర్వజ్ఞ భక్తానా మిష్టదాయక
శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః నూతనయజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి

గంధము : గంధద్వారాం దురాధర్షాం నిత్యపుష్ట్యాం కరీషిణీం । ఈశ్వరీగ్ం సర్వభూ
తానాం తామి హోపహ్యాయే శ్రియం ॥ చందనాగరు కర్పూర కస్తూరీ కుంకుమా
న్వితం । విలేపనం సురశ్రేష్ఠ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతాం ॥ శ్రీమహాగణాధిపతయే
నమః దివ్యశ్రీ గంధం సమర్పయామి

అక్షతలు : అక్షతాన్ ధవళాన్ దివ్యాన్ శాలియాన్ తండులాన్ శుభాన్ । గృహోణ పరమానంద
శంభుపుత్ర నమోస్తుతే ॥ శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః అక్షతాన్ సమర్పయామి

దూర్వారము : ఆయనేతే పరాయణే దూర్వారోహంత పుష్పిణిః । ప్రాదాశ పుండరీకాణి
సముద్రగృహో ఇమే ॥ శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః దూర్వాక్షతై పూజయామి
పుష్పముల పూజ : సుగంధాని చ పుష్పాణి జాతీకుండముఖాని చ । ఏకవింశతి
పత్రాణి సంగృహోణ నమోస్తుతే ॥

ఓం సుముఖాయనమః, ఓం ఏకదంతాయనమః, ఓం కపిలాయనమ, ఓం
గజకర్ణకాయనమః, ఓం లంబోదరాయనమఃఓం వికటాయనమః, ఓం విఘ్నరాజాయ
నమః, ఓం గణాధ్యక్షాయ నమః, ఓం ఫాలచంద్రాయనమఃఓం గజాననాయనమః,
ఓం వక్రతుండాయ నమః, ఓం శూర్పకర్ణాయ నమః, ఓం హేరంబాయనమః,
ఓం స్కంధపూర్వజాయ నమః, ఓం గణాధిపాయనమః, ఓం ధూమకేతవేనమః,
ఓం సర్వసిద్ధి ప్రదాయకాయ నమః ఓం మహాగణాధిపతయేనమః నానావిధ పరిమళ పుష్పాణి పూజయామి.

అధాంగపూజ

ఓం శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః అధాంగపూజాం కరిష్యే. ఓం గణేశాయ
నమః - పాదౌ పూజయామి, ఓం ఏకదంతాయ నమః-గుల్ఫౌ పూజయామి,
ఓం శూర్పకర్ణాయ నమః-జానునీ పూజయామి ఓం విఘ్నరాజాయ నమః-
జంఘే పూజయామి ఓం అఖువాహనాయ నమః-కంఠం పూజయామి
ఓం స్కంధాగ్రజాయ నమః -స్కంధౌపూజయామి ఓం పాశహస్తాయ నమః-హస్తౌ
పూజయామి ఓం గజవక్త్రాయ నమః-వక్త్రం పూజయామి ఓం విఘ్నహంత్రే నమః
-నేత్రే పూజయామి ఓం శూర్పకర్ణాయ నమః-కర్ణౌ పూజయామి ఓం ఫాలచంద్రాయ
నమః -లలాటం పూజయామి ఓం సర్వేశ్వరాయ నమః-శిరః పూజయామి ఓం
విఘ్నరాజాయ నమః-సర్వాణ్యాంగాని పూజయామి

అద్వైకవింశతి పత్రపూజ

ఓం శ్రీ మహాగణాధిపతయేనమఃఅద్వైకవింశతిపత్రపూజాంచకరిష్యే
(21రకాలైన ఆకులతో వూజించాలి, వాటితెలుగు పేర్లను ప్రక్కనే ఇవ్వడం జరిగింది.)
ఓం సుముఖాయనమః మాచీపత్రం పూజయామి (మాచిపత్రి)
ఓం గణాధిపాయ నమః బృహతీపత్రం పూజయామి (వాకుడు)
ఓం ఉమాపుత్రాయ నమః బిల్వపత్రం పూజయామి (మారేడు)
ఓం గజాననాయ నమః దూర్వాయుగ్మం పూజయామి (గరిక)
ఓం హరసూనవే నమః దుత్పారపత్రం పూజయామి (ఉమ్మెత్త)
ఓం లంబోదరాయ నమః బదరీపత్రం పూజయామి (రేగు)
ఓం గుహాగ్రజాయ నమః అపామార్గపత్రంపూజయామి (ఉత్తరేణి)

ఓం గజకర్ణాయ నమః తులసీపత్రం పూజయామి (తులసీ)
ఓం ఏకదంతాయ నమః చూతపత్రం పూజయామి (మామిడి)
ఓం భిన్నదంతాయ నమః విష్ణుక్రాంతపత్రం పూజయామి (విష్ణుక్రాంత)
ఓం వటవే నమః దాడిమీపత్రం పూజయామి (దానిమ్మ)
ఓం సర్వేశ్వరాయ నమః దేవదారుపత్రంపూజయామి (దేవదారు)
ఓం ఫాలచంద్రాయనమః కురువకపత్రం పూజయామి (కురువం)
ఓం హేరంబాయనమః సింధువారపత్రంపూజయామి (వావిలి)
ఓం శూర్పకర్ణాయ నమః జాజిపత్రం పూజయామి (జాజి)
ఓం సురాగ్రజాయ నమః గణ్డకీపత్రం పూజయామి (ఏనుగుచెవి)
ఓం ఇభవక్రాయ నమః శమీపత్రం పూజయామి (జమ్మి)
ఓం వినాయకాయనమః అశ్వత్థపత్రం పూజయామి (రావి)
ఓం సురసేవితాయ నమః అర్జునపత్రం పూజయామి (మద్ది)
ఓం కపిలాయ నమః అర్కపత్రం పూజయామి (తెల్లజిల్లేడు)
ఓం గణేశ్వరాయ నమః ఏకవింశతిపత్రాణి పూజయామి
(పై మంత్రములు చదువుచూతదేక ధ్యానముతో పత్రములతో అర్చించవలెను.)

శ్రీ వినాయకాష్టోత్తర శతనామావళి:

ఓం గజాననాయ నమః,ఓం గణాధ్యక్షజాయ నమః,ఓం విఘ్నరాజాయ నమః,ఓం
ద్వైమాతురాయ నమః,ఓం ద్విముఖాయనమః,ఓం ప్రముఖాయ నమః,ఓం సుము
ఖాయనమః,ఓం కృతినే నమః,ఓం సుప్రదీపాయనమః ,ఓం సుఖనిధయే నమః,ఓం
సురాధ్యక్షాయనమః,ఓం సురారీఘ్నేనమః,ఓం మహాగణపతయే నమః,ఓం మాన్యాయ
నమః,ఓం మహాబలాయ నమః,ఓం హేరంబాయ నమః,ఓం లంబజరరాయ నమః
ఓం ప్రాస్యగ్రీవాయనమః,ఓం మహోదరాయ నమః,ఓం మదోత్పటాయనమః,ఓం
మహావీరాయనమః,ఓం మంత్రిణే నమః,ఓం మంగళ స్వరాయనమః,ఓం ప్రమథాయ
నమః,ఓం ప్రథమాయ నమః,ఓం ప్రాజ్ఞాయనమః,ఓం విఘ్నకర్త్రేనమః,ఓం
విఘ్నహంత్రే నమః,ఓం విశ్వనేత్రే నమః,ఓం విరాట్పుతయే నమః,ఓం శ్రీపతయే
నమః,ఓం వాక్పతయే నమః,ఓం శృంగారిణే నమః,ఓం ఆశ్రితవత్సలాయ నమః
ఓం శివప్రియాయ నమః,ఓం శీఘ్రకారిణే నమః,ఓం శాశ్వతాయ నమః,ఓం బలాయ
నమః, ఓం బలోత్థితాయ నమః,ఓం భవత్యజాయ నమః, ఓం పురాణపురుషాయ
నమః, ఓం పూష్టే నమః, ఓం పుష్కరోత్తిస్తవారిణే నమః, ఓం అగ్రగణ్యాయ నమః
ఓం అగ్రపూజ్యాయ నమః,ఓం అగ్రగామినే నమః,ఓం మంత్రకృతే నమః,ఓం
చామీకరప్రభాయ నమః,ఓం సర్వస్మై నమః,ఓం సర్వోపాస్యాయ నమః,ఓం సర్వకర్త్రే
నమః,ఓం సర్వనేత్రే నమః,ఓం సర్వసిద్ధి ప్రదాయ నమః,ఓం సర్వసిద్ధయే నమః
ఓం పంచహస్తాయ నమః,ఓం పార్వతీనందనాయ నమః,ఓం ప్రభవేనమః,ఓం
కుమారగురవే నమః, ఓం అక్షోభ్యాయ నమః,ఓం కుంజరాసురభంజనాయనమః
ఓం ప్రమోదాయ నమః,ఓం మోదకప్రియాయ నమః,ఓం కాంతిమతే నమః,ఓం

ధృతిమతే నమః, ఓం కామినే నమః, ఓం కపిత్థవనప్రియాయ నమః, ఓం బ్రహ్మచారిణే నమః, ఓం బ్రహ్మరూపిణే నమః, ఓం బ్రహ్మవిద్యాదిదానభువేనమః ఓం జిష్ణవే నమః ఓం విష్ణుప్రియాయ నమః, ఓం భక్తజీవితాయ నమః, ఓం జితమన్మథాయ నమః ఓం ఐశ్వర్యకారణాయ నమః, ఓం జ్యాయసే నమః, ఓం యక్షకిన్నరసేవితాయనమః ఓం గంగాసుతాయ నమః, ఓం గణాధిశాయ నమః, ఓం గంభీరనినదాయనమః ఓం వటవే నమః, ఓం అభీష్టవరదాయ నమః, ఓం జ్యోతిషే నమః, ఓం భక్తనిధయే నమః, ఓం భావగమ్యాయ నమః, ఓం మంగళప్రదాయనమః, ఓం అవ్యక్తాయ నమః ఓం అప్రాకృతపరాక్రమాయనమః, ఓం సత్యధర్మిణేనమః, ఓం సుఖయేనమః, ఓం సరసాంబునిధయేనమః, ఓం మహేశాయ నమః, ఓం దివ్యాంగాయనమః, ఓం మణికింకిణీమేఖలాయనమః, ఓం సమస్తదేవతామూర్తయేనమః, ఓం సతతోష్ఠితాయ నమః, ఓం విఘ్నాతకారిణే నమః, ఓం విశ్వదృశే నమః, ఓం విశ్వరక్షాకృతే నమః, ఓం కళ్యాణగురవేనమః, ఓం ఉన్నతవేషాయనమః, ఓం అపరాజితాయనమః, ఓం సమస్తజగదాధారాయనమః, ఓం సర్వైశ్వర్యప్రదాయ నమః, ఓం ఆక్రాంతచిద చిత్రభవేనమః, ఓం విఘ్నేశ్వరాయనమః, ఓం వరసిద్ధివినాయకస్వామినేనమః

ధూపము : దశాంగం గుగ్గలోపేతం సుగంధం సుమనోహరమ్ | ఉమాసుత సమస్తుభ్యం గృహాణ వరదోభవ | శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః ధూపమా ప్రూపయామి

దీపము సాజ్యం త్రివర్తిసంయుక్తం వహ్నినాయాజితం మయా గృహాణ మంగళం దీపం త్రైలోక్యం తిమిరాపహమ్ భక్త్యాదీపం ప్రయచ్ఛామి దేవాయ పరమాత్మనే త్రాహిమాం సరకాష్టోరాత్ దివ్యజ్యోతిర్నమోస్తుతే || ఓం శ్రీమహాగణాధిపతయే నమః సాక్షాత్ దీపం దర్శయామి శ్రీ మహాగణాపతికి నమస్కారము దీపమును దర్శింపచేతును.

నైవేద్యము : సుగంధాన్ సుకృతాంశ్చైవ మోదకాన్ ఘృతపాచితాన్ నైవేద్యం గృహ్యతాం దేవ చణముద్దైః ప్రకల్పితాన్ భక్త్యం భోజ్యం చ లేహ్యం చ చోష్యం పానీయమేవ చ ఇదం గృహాణ నైవేద్యం మయాదత్తం వినాయక || శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః నైవేద్య సమర్పయామి.

తాంబూలము : పూగీఫల సంయుక్తం నాగవల్లీ దళైర్యుతం కర్పూరచూర్ణ సమాయుక్తం తాంబూలం ప్రతిగృహ్యతాం || శ్రీమహాగణాధిపతయేనమః తాంబూలం సమర్పయామి

సీరాజనము : ఘృతవర్తి సహస్రైశ్చ కర్పూర శకలైస్తథా నీరాజనం మయాదత్తం గృహాణ వరదోభవ || ఓం శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః ఆనంద కర్పూర నీరాజనం దర్శయామి

మంత్రపుష్పము : సదానంద విఘ్నేశ పుష్పలానిధనానిచ భూమ్యం స్థితాని భగవాన్ స్వీకురుష్వ వినాయక || శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః సువర్ణదివ్య మంత్రపుష్పం సమర్పయామి.

అథ దూర్వాయుగ్మ పూజాః

గణాధిపాయనమః దూర్వాయుగ్మంపూజయామి, ఉమాపుత్రాయనమః దూర్వాయుగ్మంపూజయామి, ఆఖువాహనాయ నమః దూర్వాయుగ్మం పూజయామి, వినాయకాయనమః దూర్వాయుగ్మంపూజయామి, ఈశపుత్రాయ నమః దూర్వాయుగ్మం పూజయామి, సర్వసిద్ధిప్రదాయకాయనమః దూర్వాయుగ్మం

పూజయామి, సర్వసిద్ధిప్రదా యకాయనమః దూర్వాయుగ్మం పూజయామి, ఏకదంతాయ నమః దూర్వాయుగ్మం పూజయామి, ఇభవక్త్రాయనమః దూర్వాయుగ్మం పూజయామి, మూషికవాహనాయ నమః దూర్వాయుగ్మంపూజయామి, కుమారగురవే నమః దూర్వాయుగ్మం పూజయామి.

గణాధిప సమస్తేస్తు ఉమాపుత్ర గజానన వినాయకేశతనయ సర్వసిద్ధి ప్రదాయక ఏకదంతైక వదన తథా మూషికవాహన కుమారగురవే తుభ్యం అర్పయామి సుమాంజలిమ్ శ్రీ సిద్ధివినాయకస్వామినే నమః సువర్ణమంత్రపుష్పం సమర్పయామి. అర్ఘ్యం గృహాణహేరంబ సర్వభద్రప్రదాయక గంధపుష్పాక్షతైర్యుక్తం పాత్రస్థం పాపనాశనం శ్రీ మహాగణపతయే నమః పునరర్ఘ్యం సమర్పయామి. వినాయక సమస్తుభ్యం సతతం మోదకప్రియ నిర్విఘ్నం కురుమే దేవ సర్వకార్యేషు సర్వదా శ్రీ మహాగణపతయే నమః ప్రార్థన సమస్కారాన్ సమర్పయామి.

వాయనం : గణేశ ప్రతిగృహ్యతు గణేశో వైదదాతి చ గణేశస్తారకోద్వాభ్యాం గణేశాయ నమోనమః | యథాశక్తి దక్షిణాం చ దద్యాత్

ప్రతిమాదానం : వినాయకస్య ప్రతిమాం వస్త్రయుగ్మం సమన్వితాం | తుభ్యం దాస్యామి విప్రేందయథోక్త ఫలదోభవ ప్రసీద వదనేదేవ ప్రసిద్ధే గణనాయక ! ప్రదక్షిణం కరోమిత్వాం ఈశపుత్ర నమోస్తుతే.

ప్రదక్షిణం : యానికానిచ పాపాని జన్మాంతర కృతానిచ ! తాని తాని ప్రణశ్యంతి ప్రదక్షిణం పదే పదే. పాపోహం పాపకర్మాణాం పాపాత్మ పాపసంభవః | త్రాహి మాం కృపయా దేవ శరణాగత వత్సల

క్షమార్పణం : అన్యథా శరణం నాస్తి త్వమేవ శరణం మమ! తస్మాత్కారుణ్యభావేన రక్షరక్ష వినాయక || శ్రీ మహాగణపతయే నమః ఆత్మ ప్రదక్షిణసమస్కారాన్ సమర్పయామి యస్య స్మృత్యాచనామోక్త్యా తపః పూజాక్రియాదిషు, న్యూనం సంపూర్ణతాయాతి పద్యోవందే తమచ్యుతం అనయా ధ్యాన ఆవాహనాది షోడశోపచార పూజాయాచ భగవాన్ సర్వాత్మకః శ్రీమహాగణాధిపతి స్సుప్రీత స్సుప్రసన్నో వరదోభవంతు సర్వం శ్రీపరమేశ్వరార్పణమస్తు లోకాస్సమస్తా స్సుఖినోభవంతు శ్రీ మహాగణపతయే దేవతా ప్రసాదం శిరసాగృహ్యామి.

శ్రీ వినాయక వ్రతకథ

గణపతి జననము : సూతమహర్షి శౌనకాది మునులకు ఇట్లు చెప్పిరి. పరమశివునిగూర్చి పూర్వము గజముఖాసురుడనువాడు తనతపస్సుచే ఆయనను మెప్పించి కోరరాని వరము కోరినాడు తనను ఎవరూ వధింపజాలని శక్తిని, శివుడు తన ఉదరమునందే నివసించ వలెనని కోరినాడు. ఆ ప్రకారము శివుడు అతడి కుక్కియందుబందీఅయినాడు. అతడు అజేయుడైనాడు. భర్తకు కల్గిన ఈ స్థితి పార్వతీదేవికి చాలా దుఃఖహేతువైనది జగత్తుకు శంకరుడులేని స్థితియిది, జగన్మాతయగు పార్వతి భర్తను విడిపించు ఉపాయమునకై విష్ణువునర్పించినది. విష్ణువు గంగిరెడ్డు వాని వేషము ధరించినాడు. నందీశ్వరుని గంగిరెడ్డుగా వెంటతీసు కుని వెళ్ళాడు. గంగిరెడ్డును ఆడించి గజముఖాసురుని మెప్పించి నాడు. గజముఖాసురుడుఆనందముతో ఏమికావలయునో కోరుకో మన్నాడు. విష్ణుదేవుని

వ్యూహము ఫలించింది. నీ ఉదరమందున శివునికొరకై ఈ నందీశ్వరుడు వచ్చినాడు. శివుని నందీశ్వరుని వశము చేయమన్నాడు. గజముఖాసురునికి శ్రీహరి వ్యూహమర్థము నది. తనకు అంత్యకాలము దాపురించినదని గుర్తించినాడు. అయినా మాట తప్పుట కుదరదు. కుక్షియందున్న శివుని ఉద్దేశించి “ప్రభూ! శ్రీహరి ప్రభావమున నాజీవితము ముగించుచున్నది. నా యనంతరము నా శిరస్సు త్రిలోకపూజ్యమగునట్లు నా చర్మమును నిరంతరము నివు ధరించునట్లు అనుగ్రహించవలసింది అని ప్రార్థించి, తన శరీరమును నందీశ్వరుని వశము చేశాడు.” నందీశ్వరుడాతని ఉదరమునుచీల్చి శివునికి అందుండి విముక్తి కల్పించాడు. శివుడు గజాముఖాసురుని శిరమును చర్మమును తీసుకొని స్వస్థానోన్ముఖుడైనాడు. అక్కడ పార్వతి భర్తరాకను గురించి వినిపరమానందముతో భర్తకు స్వాగతము పలుకుటకై సన్నాహమందున్నది. తనలో తాను ఉల్లసిస్తూ, స్నానాలంకారముల ప్రయత్నముతో తనకై వుంచిన నలుగు పిండితో ఆ ఉల్లాసముతో పరధ్యానముగా ఒక ప్రతిమను చేసినది. అది చూడముచ్చటైన బాలుడుగా కనుపించినది. దానికి ప్రాణప్రతిష్ఠ చేయవలెనని పించింది. అంతుకు పూర్వమే ఆమె తన తండ్రియగు పర్వతరాజుద్వారా గణేశమంత్రమును పొందింది. ఆ మంత్రముతో ఆ ప్రతిమకు ప్రాణప్రతిష్ఠచేసింది. ఆ దివ్యసుందరు బాలుని వాకిటనుంచి తన పనులకై లోనికివెళ్ళింది. శివుడు తిరిగివచ్చాడు. వాకిటనున్న బాలుడు అతడిని అభ్యంతర మందిరములోనికి పోనివ్వక నిలువరించినాడు. తన మందిర మున తనకే అటకాయింపా! శివుడు రౌద్రముతో ఆ బాలుని శిరచ్ఛేదముచేసి, లోనికేగినాడు. జరిగినదానిని విని పార్వతి విలపించింది. శివుడును చింతించి వెంటనే తనవద్దనున్న గజముఖాసురుని శిరమును ఆ బాలుని మొండెమునకు అతికి ఆ శిరమునకు శాశ్వతత్యమును, త్రిలోక పూజ్యతను కలిగించాడు. గణేశుడు గజాననుడై శివపార్వతుల ముద్దుల పట్టియైనాడు. విగతజీవుడైన గజముఖాసురుడు అనింద్యుడై మూషికరూపమున వినాయకునికి వాహనమై శాశ్వతస్థానము పొందాడు.

గణపతిన ముందు పూజించాలి : గణేశుడు అగ్రపూజ్యుడు, ఆదిదేవుడు, విఘ్నేశ్వరుడు, కాని ప్రకృత గజాననమూర్తి మాటేమిటి? ఈ గజాననునికి ఆ స్థానము కలుగువలసివుంది శివుని రెండవకుమారునిగా వెలసిన కుమార స్వామి తనకు ఆ స్థానమును కోరినాడు. శివుడు ఇరువురికి పోటిపెట్టినాడు. మీలోఎవరు ముల్లోకములోని పవిత్రనదీ స్నానములు చేసి ముందుగా నావద్దకు వచ్చెదరో వానికి ఈ ఆధిపత్యము లభిస్తుం దన్నాడు. కుమార స్వామి చురుకుగా సులువుగా సాగివెళ్ళాడు. గజాన నుడు మిగిలిపోయినాడు. త్రిలోకముల పవిత్రనదీ నదిస్నాన ఫల దాయకముగు ఉపాయమర్థించాడు. వినాయకుని బుద్ధిసూక్ష్మతకు మురిసిపోయిన పరమశివుడు అట్టి ఫలదాయకముగు నారాయణ మంత్రమును అనుగ్రహించాడు. నారములు అనగా జలములు, జలములన్నియు నారాయణుని ఆధీనములు అనగా ఆ మంత్రఆధీనములు మంత్ర ప్రభావమున ప్రతి తీర్థస్నానమందును, కుమార స్వామికన్నా ముందే వినాయకుడు ప్రత్యక్షము కాజొచ్చాడు. వినాయకు నికే ఆధిపత్యము లభించింది.

చంద్రుని పరిహాసం : గణేశుడు జ్ఞానస్వరూపి, అగ్రపూజ్యుడు, జగద్గొండ్యుడు. ఈ విషయమును విస్మరించిన చంద్రుడు వినాయకుని వింత రూపము నకు విరగబడినవ్వాడు. (చంద్రుడు మనస్సుకు సంకేతము) ఫలితముగా లోకమునకు చంద్రుడు అనుసరణీయుడై నాడు. అతడి మాన్యత నశించినది. అతడు నింద్యుడైనాడు. అతడిపట్ల లోకము విముఖత వహించాలి. అనగా అతడిని చూడరాదు. చూచినయెడల అజ్ఞానముతో అతడు నింద్యుడైనట్టే లోకులును అజ్ఞానులు నింద్యులుఅవుతారు. నిందలకు గురి అవుతారు.

చంద్రునికి కలిగిన శాపము లోకమునకు కూడా శాపమైనది. లోకులుచంద్రుని చూడకుండుటెట్లు? నీలాపనిందలమధ్య జీవితములు సవ్యముగా సాగుటెట్లు? చంద్రుడు జరిగిన పొరపాటుకు పశ్చాత్తాపము చెందాడు. లోకులును ఈ శాపమునుండి విముక్తికై దేవదేవుని అర్థించినారు. కరుణామయుడగు ఆదేవుడు విముక్తికై ఉపాయము సూచించినాడు. భాద్రపదశుద్ధ చవితినాడు తనపూజచేసి లేదా కథను చెప్పుకొని అక్షతలు శిరమున ధరించినయెడల నిష్కళంక జీవితములు సాధ్యమగునని అనుగ్రహించినాడు. ఇది యెల్లరికి విధియని వక్కాణింపబడినది. దీనిలోవిమరుపాటు ఎంతటివారికైనా తగదని శ్యమంతకమణ్యో పాఖ్యానము ద్వారా మరింత స్పష్టము చేయబడినది.

చంద్రదర్శనం - నీలాపనింద : ఒకానొక వినాయక చతుర్థి సందర్భమున శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ పాలలో చంద్రబింబ మును చూచుట సంభవించినది. దాని దుష్ఫలి తము ఆయనకు తప్పలేదు. సత్రాజిత్తుననాతడు సూర్యోపాసనచే శ్యమంతకమనుమణిని సంపాదించినాడు. దినమునకు ఎనిమిది బారువుల బంగారము నీయగల మణియది. అంతటి శక్తివంతమైన మణి పరిపాలకునివద్ద ఉండదగినది ధర్మజ్ఞుడగు శ్రీకృష్ణుడు భావించినాడు. ఆవిషయము సత్రాజిత్తునకు సూచించినాడు. అతడికి ఆ సూచన రుచింపలేదు. అనంతరము సత్రాజిత్తు తమ్ముడగు ప్రసేనుడు విలాసముగా ఆ మణిని ధరించి వేటకై అడవికి వెళ్ళినాడు. అది అతనికి నాశన హేతువైనది ఆ మణినిచూచి మాంసఖండమని భ్రమించిన సింహముకంటే అతడిని వెంటాడి చంపి మణిని నోట కరచుకొనిపోయింది. నిజము తెలియని సత్రాజిత్తు మణి ప్రలోభముతో శ్రీకృష్ణుడే తన తమ్ముని చంపి అపహరించాడని అనుమానించి నిందపాలు చేసాడు. ఆ నిందను బాపుటకు శ్రీకృష్ణునికి కర్తవ్యమైనది. శ్రీకృష్ణుడు అడవిలో అన్వేషణ సాగించాడు. ఒకచోట ప్రసేనుని కళేబరము కనిపించింది. అంతట కనిపించిన సింహపు కాలిజాడల వెంట సాగివెళ్ళాడు. ఒకప్రదేశమున సింహము, భల్లూకము పోరా డిన జాడలు కనిపించాయి. శ్రీకృష్ణుడు భల్లూకపు కాలిజాడల వెంట వెళ్ళాడు. అవి ఒక గుహలోకి వెళ్ళాయి. గుహలో ఒకబాలిక పడు కున్న ఊయలతోట్టికి మణి వ్రేలాడగట్టబడి వున్నది. శ్రీకృష్ణుడు ఆ మణిని అందుకున్నాడు. ఇంతలో భయంకరముగా అరచుచు ఒక భల్లూకము అతడిపై పడింది. భీకరసంమరం సాగింది. ఒకదినముకాదు రెండుదినములుకాదు 24 దినములు క్రమముగా ఆ భల్లూక మునకు శక్తి క్షీణించజొచ్చింది.

శ్యమంతకమణి - బాలామణి : అది సామాన్య భల్లూకముకాదు. మహాభక్తుడు, శక్తివంతుడు నైన జాంబవంతుడు, రామాయణ కాలమునాటి ఆ జాంబవంతుడు కర్మబంధములు విడివడక నిలిచియున్నాడు. అజేయుడాతడు. ఎవరి వల్లను అతడు క్షీణంబుడగు ప్రశ్నేలేదు. ఒక్క శ్రీరామచంద్రునివల్లనే అదిసాధ్యము. ఈ విషయము తెలిసిన జాంబవంతుడు తాము ఇన్ని దినములు పోరాడుచున్నది శ్రీరామచంద్రునితోనేనని గుర్తించి స్తోత్ర ములు చేయనారంభించాడు. అది త్రేతాయుగపుగాధ, ఇది ద్వాపరయుగము, ఆ అవతార ములో జాంబవంతుని సేవలకు మెచ్చిన శ్రీరామచంద్రుడు ఒక వరము కోరుకోమనగా, అతివేగముతో జాంబవంతుడు స్వయముగా శ్రీరామచంద్రునితో ధ్వంధ్వ యుద్ధమును కోరినాడు. అది శ్రీరామకార్యముకాదు. కానఅప్పుడు నెరవేరలేదు. అవివేకముతో అతడు కోరిన కోరిక జాంబవంతునకు దీర్ఘకాలకర్మ బంధమయినది. ఇప్పుడు కర్మపరిపక్వమయినది. నేడీరూపమున ఆ ధ్వంధ్వయుద్ధము సంఘటిల్లినది.

అవివేకము వైదొలగినది. అహంకారము నశించింది. శరీరము శిథిలమయినది, జీవితేచ్ఛ నశించింది. శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ రూపమున తన్ననుగ్రహించిన ఆ శ్రీరామచంద్రునకు ప్రణమిల్లి ఆ మణిని దానితోపాటు తనకుమార్తె జాంబవతిని నప్పగించి కర్మబంధ విముక్తినిందాడు జాంబవంతుడు. శ్రీకృష్ణుడు మణిని తీసుకుని నగరమునకువెళ్ళి పురజనులకు గావించి జరిగిన యదార్థమును వివరించి నిందబాపుకున్నాడు. నిజము తెలిసిన సత్రాజిత్తు కూడా పశ్చాత్తాపముచెంది మణిని తన కుమార్తెయగు సత్యభామను శ్రీకృష్ణునికిచ్చి వివాహము చేశాడు. ధర్మజ్ఞుడగు శ్రీకృష్ణుడు మణిని నిరాకరించి సత్య భామను స్వీకరించాడు. వినాయక వ్రతముచేసాక, చంద్రబింబ మును చూచుట వలన జరుగు విపరీతమును స్వయముగా అనుభవించిన శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ లోకులయెడల పరమదయాళువై భాద్రపదశుద్ధ చవితినాడు వినాయ కుని యధాశక్తి పూజించి ఆ శ్యమంతకమణికథను అనగా అందలి హితబోధను చెప్పుకొని గణేశతత్త్వము పట్ల భక్తి వినయములతో శిరమున అక్షతలు ధరించినయెడల నాడు చంద్రదర్శనము చేసినను, నిస్కారణ నిందాభయముండదని లోకులకు వరమిచ్చినాడు, అది మొదలు మనకు శ్యమంతకమణి గాధను వినుట సంప్రదాయమైనది.

పూజచేసి కథనంతయు విను అవకాశము లేనివారు-

సింహప్రసేనజీత్ సింహా జాంబవతా హతః ఇతి బాలక మారోదః తన హ్యేష్యమంతకః

సింహము ప్రసేనుని చంపినది. ఆ సింహమును జాంబవం తుడు చంపెను. కనుక ఓబిడ్డా! ఏదవకు. ఈ శ్యమంతకమణి నీదే అను అర్థముగల పై శ్లోకమునైనా పఠించుట ద్వారా ఆ విషయము స్మరించదగియున్నదని చెప్పబడినది. (ఇది జాంబవంతుని గుహలో ఊయలలోని బిడ్డను లాలించుటకు పాడినపాట యని చెప్పబడినది.)

సర్వేజనాః సుఖినోభవంతు.

ఓ బొబ్బి గణపయ్య...

ఓబొబ్బిగణపయ్య నీబంటు నేనయ్య ఉండ్రాళ్ళమీదికి దండుపంపు కమ్మని నేయియును కడుముద్దపప్పును బొబ్బివిరగగ దినుచు పొరలు కొనుచు

|| జయ జయమంగళం నిత్యశుభ మంగళం ||

వెండిపల్లెములోన వేయివేల ముత్యాలు కొండలుగ నీలములు కలయబోసి మెండుగును హారములు మెడనిండ వేసుకొని దండిగా నీకిత్తు ధవళహారని||జయ

శ్రీమూర్తివంద్యునకు చిన్మయానందునకు భాసురస్తోత్రునకు శాశ్వతునకు సోమార్కనోత్రునకు సుందరరాకారునకు శ్రీ గణనాథునకును||

జయ

ఏకదంతంబును ఎల్లగజ వదనంబు, బాగైన తొండంబు దోరకడుపు గలుగజోకైన మూషికము సొరిదిసెక్కాడుచు భవ్యముగా దేవగణపతికి నివుడు||జయ

చెంగల్వ చామంతి చెలరేగి గన్నేరు తామర తంగేడు తరచుగాను

పుష్పజాతులదెచ్చి పూజింతు నేనివుడు బహుబుద్ధి గణపతికి బాగుగాను||జయ

శ్రీ వినాయక వ్రతం

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం ।

ప్రసన్నవదనం ధ్యాయే సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

ఆచమనము

ఓం కేశవాయ స్వాహా, ఓం నారాయణాయ స్వాహా, ఓం మాధవాయ స్వాహా గోవిందాయనమః! విష్ణవేనమః! మధుసూదనాయనమః! త్రివిక్రమాయ నమః! వామనాయనమః! శ్రీధరాయనమః! హృషీకేశాయ నమః! పద్మ నాభాయనమః! దామోదరాయనమః! సంకర్షణాయనమః! వాసుదేవాయ నమః! ప్రద్యుమ్నాయనమ! అనిరుద్ధాయనమః! పురుషోత్తమాయనమ! అధోక్షజాయనమః! నారసింహాయనమః! అచ్యుతాయనమః! జనార్దనాయనమః! ఉపేంద్రాయనమః! హరయేనమః! శ్రీకృష్ణాయ నమః!

ఉత్తిష్టంతుభూతపిశాచాః! ఏతే భూమిభారకాః! ఏతేషామవిరోధేన బ్రహ్మకర్మ సమారభే ॥ ఓం భూః, ఓం భువః ఓం సువః ఓం మహాః ఓం జనః ఓం తపః ఓం సత్యం ఓం తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియో యోనః ప్రచోద యాత్ ఓం ఆపాజ్యోతి రసోఽమృతం బ్రహ్మ భూర్భువస్సువరోమ్ జ్యోతి రూపమై కదలికలు బ్రహ్మమునందు నిలుపుగాక ।

సంకల్పము : మను ఉపాత్త సమస్త దురితక్షయ ద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం శుభాభ్యః శుభే శోభన ముహూర్తే శ్రీ మహావిష్ణోరాజ్జయ ప్రవర్తమానస్య అద్యబ్రహ్మణః ద్వితీయపరార్థే శ్వేతవరాహకల్పే వైవస్వత మన్వంతరే కలియుగే ప్రథమపాదే జంబూద్వీపే భరత వర్షే భరతఖండే మేరోర్దక్షిణ దిగ్భాగే, శ్రీశైలస్య...ప్రదేశే... మధ్యప్రదేశే శోభనగృహే సమస్త బ్రాహ్మణ హరిహర గురుచరణ సన్నిధౌ ఆస్మిన్ వర్తమాన వ్యావహారిక చంద్ర మానేన.. నామ సంవత్సరే.. దక్షిణా యనే వర్షణుతౌ భాద్రపద మాసే శుక్లపక్షే చతుర్థ్యాం తిథౌ...వాసరే శుభనక్షత్రే శుభయోగే శుభకరణే ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ శ్రీమాన్...గోత్రోద్భవస్య... నామధేయస్య ధర్మపత్నీ సమేతస్య శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం ఆయుష్ష్యాభి వృద్ధ్యర్థం లోక కళ్యాణార్థం శ్రీ సిద్ధి వినాయక పూజాం కరిష్యే తదంగ కలశారా ధనం కరిష్యే.

కలశారాధనః : కలశస్యముఖే విష్ణుః కణ్ఠేరుద్రస్సమాశ్రితః మూలే తత్ర స్థితో బ్రహ్మో మధ్యేమాతృగణాన్మృతాః కుక్షౌతు సాగరాస్సర్వే సప్తద్వీపా వసుంధరా ॥ ఋగ్యేదోఽధ యజుర్వేదో స్సామవేదో హ్యధర్వణః అంగైశ్చ సహితాస్సర్వే కలశామ్బు సమాశ్రితాః ఆ కలశేషు ధావతి పవిత్రే పరిషిచ్యతే । ఉక్తైర్యజ్ఞేషు వర్ధతే ॥ ఆపో దా ఇదగ్ం సర్వం విశ్వా భూతా న్యాసః ప్రాణా వా ఆపః పశవ అపోఽన్న మాపోఽమృత మాపః సమ్రాడాపో యాజుగ్వ్యాపః సత్యమాపః సర్వదేవతా ఆప భూర్భువస్సువ రాప ఓం ॥ గంగే చ యమునే కృష్ణే గోదావరి సరస్వతి, నర్మదే సింధు కావేరి జలేఽస్మిన్ సన్నిధిం కురు. ఆయాంతు మమ దురితక్షయకారకాః కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి సంప్రోక్ష్యః దేవం ఆత్మానం సంప్రోక్ష్య ఓం అనునీతే పురస్మాను

సంకష్ట హర చతుర్ధి శ్రీ మహాగణపతి వ్రతం వెల : 25-00

శాశ్వతాలలో నిక్షిప్తమైయున్న తెలుగువారి సనాతన సంప్రదాయ శాస్త్రీయ సంస్కృతి విశ్వాసాల సమాహారం

గోపీరం 144-00

మోహన్ పబ్లికేషన్స్, రాజమండ్రి. 2462565 - (0883)

First QR Code Based Download of Telugu eBook in INDIA

వినాయకవ్రతం

10-00

